

AKAPELLA

Lente 2007

THUISKRANT

Nummer 25

THUISKRANT

6^e jaargang Nr. 25
April 2007

Verschijnt zeer
onregelmatig

Woonzorgcentrum Akapella
Parallelweg 10
1880 Kapelle-op-den-Bos

Tel: 015/71.50.20
Fax: 015/71.18.07

E-mail: info@akapella.be
Website: www.akapella.be

Medewerkers:

Frans Beukelaers
Emmanuel De Boeck
Griet De Broeck
Magda De Prins
Heidi Geuens
Karel Lambrechts
Lucienne Masson
Marc Peeters
Yves Peleman
Wim Schaerlaecken
Katrien Spolspoel

INHOUD

- 3 Voorwoord
- 4 Welkom in Akapella
- 13 Wij gedenken
- 14 Zij versterken ons team
- 15 Proficiat
Wij wensen hen veel succes
Oproep Free Podium
- 16 Nissen en kapelletjes
- 19 10 jaar Akapella: de filmkes
Hip hip hoera voor ... Akapella
- 22 Liefde voor het leven
- 27 Verjaardagen
- 30 Gedachten als je ouder wordt
- 32 Tachtig maar krachtig
- 33 Nieuws van op het tweede
- 35 De Mokes
- 38 Niet te missen
- 40 Humor
- 41 De jeugd van toen
- 44 Oplossing vorige prijsvraag
- 46 Prijsvraag 25

VOORWOORD

Van oude mensen en zoveel dingen die nog moeten komen.

Vaak zegt men dat je aan het groot worden van je kinderen ziet hoe oud je zelf aan het worden bent. Wij allen samen: personeelsleden, vrijwilligers en bewoners gaan in de loop van dit jaar de 10de verjaardag vieren van het troetelkind dat Akapella voor velen toch wel is.

En hoewel nog eerder jong van lijf en leden hebben we samen de afgelopen jaren reeds velen zien komen en hebben we van velen inmiddels ook weer afscheid moeten nemen. Niets en vooral niemand is immers voor altijd.

Het volstaat de thuiskranten erop na te lezen die gedurende al die jaren verschenen: soms zijn vroegere bewoners en medewerkers zelfs al uit ons collectieve geheugen verdwenen. Vele vergeten mensen en momenten zullen tijdens de activiteiten in het kader van de geplande festiviteiten ongetwijfeld terug voor het oog en de geest komen.

De ouderdom heeft zijn herinneringen, de jeugd de toekomst. De volgende maanden zal wel meer dan duidelijk worden dat beide in Akapella hand in hand gaan.

Karel.

WELKOM IN AKAPELLA

Maria Schaerlaeckens - Wooneenheid 101

Op 29 maart 1925 zag Maria het levenslicht. Ze was enig kind. Haar vader, Jan Schaerlaeckens, was brugdraaier en veerman in Tisselt, terwijl moeder, Josefine Stoop, het huishouden deed.

In 1948 huwde Maria met Petrus Beukelaers, hij was elektricien bij Electrabel. Hoewel Maria geboren is in Leest, had ze meer contacten in Tisselt, waar ze tevens het lager onderwijs volgde. Ze volgde een opleiding snit en naad en ging nadien in de leer bij een naaister.

Na enkele jaren in Leest gewoond te hebben verhuisde Maria naar Zemst. Ze was passief lid van de bond van gepensioneerden van Zemst en vroeger nam ze samen met haar echtgenoot deel aan activiteiten van de KWB.

Maria woont in Akapella sedert 3 januari 2007.

Maria Dietens - Wooneenheid 126

Maria werd geboren te Kapelle-op-den-Bos op 11 juli 1914. Ze groeide er tevens op en ging er naar de lagere school.

Ze waren thuis met 4 jongens en 2 meisjes. Haar moeder, Clementine Vos, was huisvrouw. Vader, Frans Dietens, was arbeider bij de NMBS.

In 1936 huwde Maria met Pieter Meskens, hij was eveneens arbeider bij de NMBS. Samen kregen ze 2 dochters en 1 zoon. Er zijn 6 kleinkinderen en 7 achterkleinkinderen.

Vroeger was Maria lid van de Vriendenkring van gepensioneerden van de NMBS. Ze speelde heel graag met de kaarten.

Sinds 5 januari 2007 woont Maria in Akapella.

Maria Van Cauter - Wooneenheid 206

Maria is geboren te Kapelle-op-den-Bos op 7 augustus 1921. Haar vader was Pieter Van Cauter, moeder was Elisabeth Van den Brande. Het gezin telde 7 kinderen, 2 meisjes en 5 jongens.

In 1949 huwde Maria met Jan Van de Voorde, ze kregen samen 2 dochters.

Maria werkte 3 jaar bij Eternit, tot de geboorte van haar oudste dochter. Nadien werd ze huisvrouw en zorgde ze voor haar moeder.

Maria was lid van de KVLV en van de gepensioneerden Eternit. Ze houdt van handwerk, vooral breien en naaien, ze werkte graag in de tuin en ze houdt van bloemen.

Maria woont in Akapella sinds 6 januari 2007.

Bertha Bohets - Wooneenheid 129

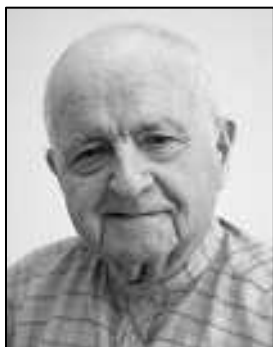
Bertha zag het levenslicht op 30 mei 1915 te Hever. Haar vader, Henricus Bohets, was landbouwer. Moeder, Maria Theresa Jacobs, hielp op de boerderij en verzorgde het huishouden.

Bertha was de 2^e van 5 kinderen, ze had 2 zussen en 2 broers. Ze groeide op in Hever en bleef er altijd wonen. Na het lager onderwijs hielp ze thuis op de boerderij en in het huishouden.

In 1942 huwde Bertha met Albert Spruyt. Na haar huwelijk verzorgde ze haar eigen huishouden. Ze kregen samen 2 zonen, 5 kleinkinderen en 4 achterkleinkinderen.

Bertha en haar echtgenoot hielden varkens, schapen, geiten en konijnen. Daarnaast kweekten ze groenten die ze verkochten op de groentenmarkt te Mechelen. De groententuin was haar grote passie.

Bertha woont in Akapella sinds 19 februari 2007.

Karel Verbruggen - Wooneenheid 109

Karel is een echt Kerstekind. Hij werd geboren in Kapelle-op-den-Bos op 25 december 1928. Hij was de middelste in een rij van 5 kinderen, 2 meisjes en 3 jongens. Zijn vader was landbouwer en moeder was huisvrouw en hielp op de boerderij.

Karel groeide op in Kapelle-op-den-Bos, volgde er het lager onderwijs. Nadien ging hij 2 jaar naar de tuinbouwschool. Na school werkte Karel thuis op de boerderij, later werd hij zelfstandig vrachtrijder. Hij bracht groenten van de boeren naar de groentenmarkt en deed vervoer voor Eternit. Karel deed ook een tijd de vuilnisomhaling voor Kapelle-op-den-Bos. In 1980 stopte hij als zelfstandig vrachtvoerder en ging hij nog 5 jaar werken als nachtwaker bij Sanpareil.

Karel was lid van de fanfare. Hij houdt van lekker eten en kookte ook zelf graag. Hij zorgde zelf voor het onderhoud van zijn wagen en ook op andere gebieden was een hij een echte "handige Harry". Sinds 22 februari 2007 woont Karel bij ons in Akapella.

Miel Schaerlaecken en Pauline Beullens Wooneenheid 142 en 135

Pauline is geboren op 6 december 1922 te Kapelle-op-den-Bos.

Haar vader, Jef Beullens, was landbouwer. Mans Robijns, haar moeder, zorgde voor het huishouden en hielp op de boerderij.

Pauline is de 10de van 14 kinderen. Tot haar 1^e communie woonde ze in Kapelle-op-den-Bos, nadien verhuisde het gezin naar Leest.

Tot haar spijt volgde Pauline enkel het lager onderwijs. Verder studeren mocht niet van haar ouders.

Aanvankelijk hielp Pauline op de boerderij, later ging ze werken in de meubelfabriek van haar zus, waar ze echt "mannenwerk" deed. Als hobby maakte Pauline haar eigen kledij.

Miel zag het levenslicht op 20 oktober 1921 te Tisselt. Hij groeide op in Tisselt en ging er naar de lagere school. Nadien volgde hij een opleiding aan de Technische school op de Melaan te Mechelen.

Nadien werkte Miel voor diverse werkgevers. In 1951 ging hij in dienst bij Fabricom, waar hij opklom tot werfleider en regelmatig voor een week van huis weg was.

Miel was lid van de oud-strijders en na zijn pensionering nam hij samen met zijn echtgenote regelmatig deel aan de activiteiten van de Fabriseniors. Vroeger heeft Miel zelf verschillende wandelstokken gemaakt.

Pauline en Miel huwen in 1946. Ze kregen 2 dochters. In 1959 kochten ze een huis in de wijk aan de Korte Straat in Tisselt.

Sinds 23 februari 2007 wonen Pauline en Miel in Akapella.

Bertha Van Caster - Wooneenheid 124

Op 16 juni 1913 werd Bertha Van Caster geboren te Hombeek. Ze was de oudste van 3, ze had nog 2 broers. Vader was machinist bij de NMBS en moeder verzorgde het huishouden.

Bertha ging tot haar 16^e in Hombeek naar school. Tot het begin van de oorlog werkte ze als arbeidster in een garenfabriek in Battel.

In 1943 huwde Bertha met Jan Andries. Hij was kaderlid bij de RTT. Het echtpaar kreeg 1 zoon en 1 dochter. Ze hebben 4 kleinkinderen en 10 achterkleinkinderen. Na haar huwelijk verzorgde Bertha haar eigen huishouden.

Bertha heeft altijd in Hombeek gewoond. Buiten Ziekenzorg was ze nooit lid van een vereniging.

Bertha woont in Akapella sinds 1 maart 2007.

Walter Apers & Mariette Behets **Wooneenheid 201 & 218**

Op 12 oktober 1926 werd Walter geboren te Hofstade. Hij was enig kind. Zijn vader was loketbediende bij de NMBS en moeder verzorgde het huishouden.

Walter groeide op in Hofstade, hij volgde er het lager onderwijs en ging nadien naar de normaalschool te Mechelen. Hij ging werken als bediende bij de NMBS. In bijberoep was hij verzekeringsagent.

In 1949 huwde Walter met Mariëtte Behets.

Mariette zag het levenslicht op 7 juli 1925 te Elewijt. Zij heeft nog 1 zus, Adrienne. Haar vader werkte eveneens bij de NMBS en moeder was huisvrouw. Mariëtte ging naar de lagere school in Elewijt. Nadien volgde ze een opleiding snit en naad bij de Ursulinen in Vilvoorde. Ze werkte 2 jaar in dienstverband. Na haar huwelijk zorgde ze voor haar huishouden en naaide ze voor kennissen.

In 1951 bouwden Mariëtte en Walter hun woning te Hofstade. Walter was een gekende figuur in Hofstade en hij leidde er een intensief sociaal leven. Mariëtte was minder actief in het verenigingsleven.

Mariette en Walter hebben 1 zoon en 2 kleindochters.

Ze wonen sinds 6 maart 2007 in Akapella.

Marie-Madeleine Van den Bogaert **Wooneenheid 220**

Marie-Madeleine zag het levenslicht te Antwerpen op 28 september 1920. Ze is de 3e van 4 kinderen en ze was het enige meisje.

Haar vader was brouwer in Willebroek en moeder was huisvrouw.

Marie-Madeleine groeide op in Blaasveld en woonde er altijd op de Mechelsesteenweg. Tot 1975 woonde ze met haar ouders op het Kasteel Bel-Air.

Tot haar 10 jaar kreeg Marie-Madeleine privé onderwijs. Nadien ging ze tot haar 16de naar een pensionaat in Charleroi en volgde er een opleiding huishoudkunde.

Na afloop hielp Marie-Madeleine thuis met het huishouden en werkte ze als vrijwilliger bij het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn te Blaasveld.

Marie-Madeleine is een avontuurlijke vrouw. Ze ging graag op reis, en bezocht diverse bestemmingen buiten Europa toen dit nog lang niet vanzelfsprekend was. Ze kookte graag, ze houdt van lekker eten en las dagelijks de krant.

Op 12 maart 2007 kwam Marie-Madeleine in Akapella wonen.

Arthur Meysmans - Flat 113

Arthur is geboren te Hombeek op 24 maart 1919. Zijn vader, Jan Frans Meysmans, was landbouwer. Zijn moeder, Pauline Van Assche, verzorgde het huishouden en baatte een café met winkel uit. Het gezin telde 6 kinderen, Arthur was de 5e in rij.

Arthur groeide op in Hombeek en ging er tot 14 jaar naar school. Nadien hielp hij thuis op de boerderij en in het café. Toen hij 18 jaar was ging hij bij Eternit werken. In 1945 ging hij in dienst bij de NMBS waar hij na enkele maanden seingever werd.

In 1942 trouwde Arthur met Joanna Symons. Ze kregen samen 2 kinderen, 1 zoon en 1 dochter.

Vroeger was Arthur lid van de fanfare. Na hun pensioen sloten hij en zijn echtgenote zich aan bij de KBG te Hombeek.

Arthur is sterk geïnteresseerd in de geschiedenis van Hombeek, cultureel erfgoed en sport. Hij houdt van fietsen en werkte graag in zijn groententuin. Dagelijks kijkt hij tv en leest hij zijn krant.

Toen hij op 14 maart 2007 naar Akapella verhuisde, woonde Arthur nog steeds in zijn geboortehuis op het Heike te Hombeek.

Marie-Louise Cammaerts - Wooneenheid 202

Op 15 mei 1921 zag Marie-Louise het levenslicht te Tervuren. Vader Louis Cammaerts was kantonier en moeder Leonie Dekelver was huisvrouw. Marie-Louise was de jongste van 5 kinderen: 2 meisjes en 3 jongens.

Marie-Louise ging enkele jaren naar school in Tervuren. Later ging ze in Overijse naar een franstalig pensionaat. In 1945 huwde ze met Marcel Smets, hij was leraar wiskunde en werd later prefect van het Atheneum van Brussel. Marie-Louise en Marcel kregen 3 dochters, 7 kleinkinderen en 9 achterkleinkinderen. Ze woonden met hun gezin in Wezembeek-Oppem.

Marie-Louise verzorgde haar huis en tuin tot in de puntjes. Dit was haar favoriete bezigheid. Verder maakte ze zelf de kledij voor haar kinderen. Ze gaf graag feestjes en ze ontving graag bezoek. Ze is ook erg geïnteresseerd in cultuur.

Marie-Louise woont sedert 26 maart 2007 in Akapella.

Henriette Matkovic - Wooneenheid 122

Henriette is geboren te Willebroek op 15 mei 1924. Ze groeide er op in de Vaartstraat en ze is er nooit weggegaan. Haar beide ouders overleden op jonge leeftijd. Henriette had nog 2 broers, Jan en Marcel. Zij was de middelste van de 3.

Henriette ging naar school tot haar 14 jaar. Nadien werkte ze bij een handel in tweedehandskledij te Willebroek.

Jozef Aerts, haar buurjongen, werd in 1946 haar echtgenoot. Hij was metaalbewerker en lasser.

Henriette en Jozef bleven wonen in zijn ouderlijk huis in de Vaartstraat. Ze kregen samen 2 dochters. Ondertussen zijn er 3 kleinkinderen en 1 achterkleinkind.

Henriette was graag op zichzelf en met haar gezin. Ze hield van kantklossen en breien, kruiswoordraadsels oplossen en werken in haar bloementuin. Ze keek graag tv.

Sedert 30 maart 2007 woont Henriette in Akapella.

Frans De Koninck Frans - Wooneenheid 146

Frans werd geboren op 7 juli 1930 op Schonenberg te Mechelen. Hij was de jongste van 5 en had nog 3 broers en 1 zus.

Frans groeide op aan de Hombeeksesteenweg. Na het lager onderwijs ging hij naar de TSM waar hij een A2 opleiding elektromechanica volgde.

Nadien werkte Frans bij een keuringsmechanisme van gasflessen. Hij kreeg er ook veel opdrachten in het buitenland.

In 1952 huwde Frans met Simonne Van Kelst. Zij werkte aanvankelijk als naaister, maar ging later aan de slag als bediende bij de federale verzekeringen. Ze kregen samen 1 dochter en 2 kleinkinderen.

Frans woonde in Mechelen, Weerde en Brussel. Van 1955 tot 1958 verbleef hij in Congo. Vanaf 1992 woont hij met zijn echtgenote opnieuw in Mechelen.

Frans was nooit actief in het verenigingsleven, hij ging vroeger wel graag kaarten en biljarten. Tegenwoordig kijkt hij heel graag tv.

Frans woont sinds 16 april 2004 in Akapella.

Zitdansen: Heidi danst en wij zien het zitten

Anna De Wit - Wooneenheid 022

Anna zag het levenslicht op 3 januari 1922 te Mechelen. Het gezin telde 16 kinderen. Haar vader, Leopold De Wit, was landbouwer. Haar moeder, Adelia Selleslagh, hielp mee in het landbouwbedrijf en zorgde voor het huishouden.

Anna groeide op aan het sas in Battel en volgde er het lager onderwijs tot 14 jaar. Ze was een erg goede leerlinge, maar ze mocht niet verder studeren omdat haar hulp thuis op de boerderij nodig was. Later werkte ze ongeveer 4 jaar in een fabriek waar naaigaren werd gemaakt.

In 1942 huwde Anna met Frans De Keersmaecker, hij was lasser bij Eternit. Ze gaan in de Larockstraat in Kapelle-op-den-Bos wonen. Later verhuizen ze naar Ramsdonk waar ze in dezelfde straat als hun enige dochter gaan wonen.

Voor Anna is haar familie het allerbelangrijkste. Vroeger heeft ze veel genaaid. Tegenwoordig kijkt ze graag TV.

Anna woont in Akapella sedert 18 april 2007.

Jeanne Verherstraeten - wooneenheid 148

Jeanne werd op 18 februari 1910 geboren te Willebroek. Ze had nog één zus, Paula. Haar vader, Egide Verherstraeten, was bediende bij Bell Telephone. Haar moeder, Helene De Brucker, zorgde voor het huishouden.

Jeanne groeide op in Willebroek. Ze ging er tot haar 14 jaar naar de lagere school. Nadien hielp ze thuis.

In 1942 huwde Jeanne met Willem Peelman. Hij was paswerker in het bedrijf waar haar vader werkte. Ze kregen samen 2 dochters. Na de tweede wereldoorlog baatte Jeanne een kruidenierszaak uit die ze na 15 jaar overliet aan haar oudste dochter.

Jeanne is altijd graag onder de mensen geweest. Vroeger hield ze van handwerk en las ze graag boeken. Nu leest ze dagelijks de krant en kijkt ze graag TV.

Jeanne woont in Akapella sedert 20 april 2007.

WIJ GEDENKEN

Tineke Lauwers, overleden op 31 december 2006

Hélène Andries, overleden op 3 januari 2007

Pier Van Rompaey, overleden op 8 februari 2007

Frans Bulterys, overleden op 10 februari 2007

Maria Vekemans, overleden op 11 februari 2007

Pros Van Den Bossche, overleden op 12 februari 2007

Céline Kerremans, kwam in Akapella wonen
op 16 februari 2007 en overleed op 17 februari 2007

Toreke Willems, overleden op 23 februari 2007

Agnes Lange, overleden op 25 februari 2007

Maria Schevernels, overleden op 28 februari 2007

Leonie Van Keer, overleden op 2 maart 2007

Sylvain Van Cauter, overleden op 17 maart 2007

Nieke Deschrijver, overleden op 19 maart 2007

Lydia Van Roy, overleden op 20 maart 2007

Mit De Mesmaecker, overleden op 5 april 2007

Marie Vander Elst, kwam in Akapella wonen
op 12 januari 2007 en overleed op 6 april 2007

Philomeen De Smedt, overleden op 11 april 2007

ZIJ VERSTERKEN ONS TEAM

Ilse Tierens - Verzorgende

Mijn naam is Ilse en ik tel 31 jaar. Ik ben getrouwd met Bert en samen wonen we in Oppuurs.

Ik ben een zeer sociaal iemand en hou van plezier maken. In mijn vrije tijd doe ik veel aan sport zoals lopen, fitness en skiën.

Verder ben ik ook altijd te vinden voor een avondje uit, een reisje of een weekendje weg. Groetjes, Ilse

Ineke Nees - Verzorgende

Hoi, ik ben Ineke. Ik ben mama van 3 kinderen en ik woon in Grimbergen. Na enkele jaren afwezigheid kom ik terug bij jullie werken.

In mijn vrije tijd werk ik graag in de tuin. Verder hou ik me graag bezig met bloemschikken en het decoreren van mijn huis. Groetjes, Ineke

Dinska De Beule - Verpleegkundige

Hallo allemaal, Ik ben Dinska en ik ben 26 jaar. Sinds 4 jaar woon ik samen met Koen. Arjen is onze flinke zoon van 14 maanden.

Ik werk al bijna 5 jaar als verpleegkundige. Voor ik naar hier kwam werkte ik bij het Wit-Gele Kruis (thuisverpleging), daarom zullen enkelen onder jullie mij al kennen. Maar misschien ook van nóg vroeger, want ik heb hier al 5 jaar gewerkt als weekendstudent.

Zoals jullie misschien al weten of gehoord hebben, ben ik de "kleine" zus van Nabora. Ik hoop dat ik jullie allemaal snel mag leren kennen, zodat we er het beste van kunnen maken.

Dinska

PROFICIAT

Wij wensen de fiere ouders van harte proficiat met de geboorte van:

Yasmine, geboren op 27/02/2007,
dochtertje van Daisy Bosmans (verzorgende)
en Peter Boeykens

WIJ WENSEN HEN VEEL SUCCES

Liliane Verdeye, verzorgende
Katrien Olievier, verzorgende
Rita Van Ingelgem, verpleegkundige

OPROEP "FREE PODIUM"

Op zondag 1 juli 2007 viert Akapella zijn 10e verjaardag. Uiteraard kunnen en willen we deze historische gebeurtenis niet onopgemerkt laten voorbijgaan.

Deze oproep durven we alleen maar lanceren omdat we er zeker van zijn dat tussen onze bewoners, families, bezoekers, medewerkers en vrijwilligers ... ontzettend veel talent schuilgaat waarbij de ster van vele Idolen en andere Supertalenten alleen maar kan verbleken.

Beste Akapelse dichters, acrobaten, zangers, illusionisten, rappers, imitatoren, zittende of staande comedianten, breek- of andere dansers, ... kortom iedereen met een apart, ongewoon of doodgewoon talent móét acte de présence geven in onze wervelende verjaardagsshow.

Het maakt niet uit hoe jong of oud je bent, wat je doet, hoe of met wie je het doet, als je het maar op ons Free Podium doet !!!

Voor meer info: Marc Peeters: 015-71.50.20

NISSEN EN KAPELLEKENS IN ONZE GEMEENTE

Devotie en heiligenverering is stilaan uit de mode geraakt. Het maakte echter wel deel uit van het leven van onze ouders en voorouders.

Elke stiel had zijn patroonheilige. Enkele van die tradities worden nog bewaard, denken we maar aan St Elooï en de viering in Meise.

We denken ook aan de talrijke bedevaartplaatsen zoals in onze omgeving Posse Leest en Possenberg in Londerzeel waar men op paasmaandag ter bedevaart trok en aan de wijding van het brood op de feestdag van St Hubertus om gezondheid van de dieren te verkrijgen. Hij wordt nog steeds gevierd als patroon van de jagers

Vele sporen van deze devoties vinden we terug in de talrijke kapelletjes langs onze wegen. We maken een tocht door onze gemeente om ze te bewonderen. Wat we wel merken is dat de eigenaars of de burens fier zijn op dit erfgoed en er steeds voor zorgen dat het er fraai uitziet.

O.L.VROUWKAPEL (Oxdonkstraat)

Het was de toenmalige pastoor E.H. Magnus die het initiatief nam om een kapelleke op te richten. In 1954 waren de nodige fondsen ingezameld en nog datzelfde jaar werd onder een overgrote belangstelling deze moderne kapel ingewijd.

Een mariabeeld dat destijds nog heeft toebehoord aan wijlen Kanunnik Muyltermans werd door de familie geschonken en siert het mooie geheel.

Gedurende enkele jaren vanaf 1955 verzamelden de Kapelse bedevaarders voor de voettocht naar Scherpenheuvel zich hier in de vroege ochtenduren van Pinksteren om na een openluchtmis de verre tocht aan te vatten.

O.L.VROUW VAN LOURDESKAPELLEKE (Stijn Streuvelslaan)

Ter gelegenheid van de Lourdesbedevaart van de KWB in 1989 brachten zij een Mariabeeld mee en zochten een geschikte plaats om het in een kapelleke te plaatsen.

De Familie F.Clerbout-Van Winghe werd bereid gevonden dit kapelleke op hun eigendom te plaatsen.

Er werd een ontwerp gemaakt en wijlen Eduard Kerremans, nam de taak op zich om het belangloos op te richten.

Het kapelleke werd op 2/05/1989 ingehuldigd.

LOURDESGROT (Kuiermansstraat)

Deze grot werd opgericht in 1956 op grond en op last van de Familie Borremans-Van Den Broeck als dank.

Zij werd plechtig ingehuldigd in oktober van dat jaar

O.L.VROUW VAN DE TROOSTKAPEL (Oud Strijdersstraat)

Dit kapelletje werd opgericht in 1841 door de familie Verhulst-Buelens zoals vermeld in de arduinen plaat.

In deze kapel ziet men een houten beschilderd Mariabeeld van ca 40 cm hoog.

Het huidige kapelletje is niet meer het originele. Door wegeniswerken en verbreding van de straat werd deze versie opgericht in 1953 op kosten van het gemeentebestuur.

ST JOZEFSKAPEL (Bormstraat)

Dit is niet het originele kapelletje. Toen de toenmalige eigenaar Jaak Somers zijn woning bouwde heeft hij het kapelletje, dat in de weg stond ingeplant in zijn woning.

Men kan het meer een muurkapel noemen

In dit kapelletje bevond zich een houten beeld van "St.-Jozef met lelie en kind".

Dit beeld is nog in bezit van de familie.

Toen de huidige eigenaar het pand kocht stond in de verkoopakte dat het kapelletje moest behouden blijven. Bij de restauratie van het gebouw werd ook het kapelletje onder handen genomen.

De Heer Coremans gaf dan opdracht aan Rik Selleslag een nieuw beeld te kappen maar het moest in arduin gebeuren, wat ook geschiedde. Het herstelde kapelleke met het nieuwe beeld werd ingehuldigd op 19/23/2004.

O.L.VROUW VAN ZEVEN WEEËN

(Mechelseweg - muurnis boven kloosterdeur)

Op deze plaats werd het eerste klooster van de Zusters van Zeven Weeën gebouwd in 1899.

Het werd in 1914 platgebrand door de Duitsers samen met de kerk en praktisch het hele dorp.

Het zou tot 1923 duren eer een nieuw klooster gebouwd kon worden met hierin de nis en het beeld van O.L.Vrouw van zeven Weeën.

10 JAAR AKAPELLA: DE FILMKES

10 jaar is niet niks, en er valt altijd wel wat te beleven in Akapella. Stof genoeg om de oude filmpjes, dia's en foto's vanonder het stof te halen.

Het jaar 1997, 1998 en 1999 hebben we al achter de rug.

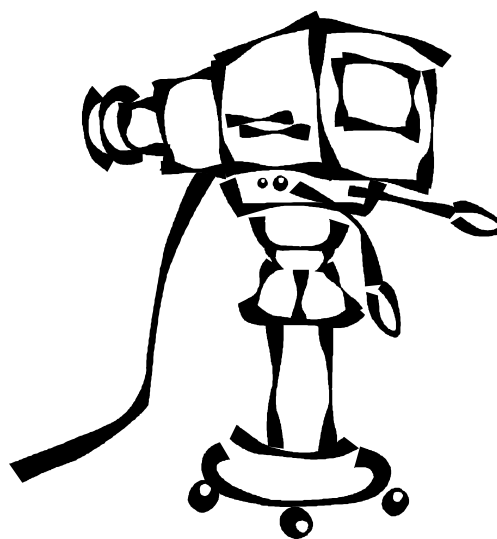
We hebben veel gelachen met de dolle fratsen op het kerstfeest, we pinkten een traantje weg bij het zien van al onze oude, maar nog niet vergeten vrienden.

We giechelden om de gekke kapsels van het personeel en genoten van de herinneringen aan de eerste barbecue.

Op 18 juni mag je het jaaroverzicht van 2000 verwachten en op 16 juli duiken we in het jaar 2001.

Iedereen is natuurlijk hartelijk welkom op deze filmnamiddagen .

Griet

HIP HIP HOERA VOOR ... AKAPELLA !!!

Je zou het misschien niet zeggen op het eerste gezicht, maar wij in Akapella zijn even oud als de kinderen van de vierde klas.

10 jaar! Onze 10de verjaardag was een mooi excuus om te feesten. Want feesten, dat kunnen we. We nodigden alle 10 jarige kinderen uit. De kinderen die nu in de vierde klas zitten, zijn geboren in het jaar dat Akapella zijn deuren opende. Samen met de 4de klassers speelden we een spel rond onze gezamenlijke tijdlijn.

Het 10-jarigenspel is een spel waarbij de kinderen en de bewoners op zoek gaan naar de levensloop van de kinderen en die van Akapella. We starten bij de geboorte en klimmen verder op naar al wat we ondertussen kunnen.

We verdeelden de kinderen en de bewoners over de verschillende tafels. Elke groep kreeg een tijdslijn van 0 tot en met 10 jaar. Op de tafel vooraan lagen verschillende dozen met de opdrachten per leeftijd. Elke doos bevatte een vragenlijst of een opdracht die de kinderen samen met de bewoners moesten uitvoeren.

Wanneer de doos was "afgewerkt" mocht de groep een stuk van de tijdslijn inkleuren. De bedoeling was om de volledige tijdslijn af te werken en dan samen in groep ons "verjaardagsfeest" te vieren met taart en chocolademelk.

Bij 0 jaar, pasgeboren, moesten de kinderen en de bewoners een babypopje volledig aankleden.

1 jaar, ik kan lopen, speelden we het bewegingsspelletje: hoofd en schouders, knie en teen.

Bij 2 jaar, ik kan praten, probeerden we de volgende gekke zinnen te lezen zonder haperen

"Kale kapper Karel knipte kortharige katten kaal.

Pater Pallieter propt prompt tien perziken in zijn mond.

Slimme Wim Willems wint gezwind de sprint in de tegenwind.

Leentje leerde Lotje lopen langs de lange Lindelaan.

Roeland rolt lallend van de rammelende roltrap.

Mickey Mouse morste 's morgens mosterd op de chocopot.

Sissende slangen slapen 's nachts in de slijkerige sloot.

De vliegensvlugge visser vist vlug vliegende vissen.

Vijftien fiere flierefluiters floten frivole fijne deuntjes.

De chauffeur van het beige busje kreeg een kusje van mijn zusje.

Pietje Pottenbakker bakt patatten in een platte blauwe bakpan.

Drie domme kippen kakelden kukeleku in het koude kippenhok.

Klaas pakt platte kaas uit geplooide plastieken pakken.

Ik, Jacky X, mix whisky met de whiskymixer."

Bij 3 jaar, ik ga naar school, maakten we sommen op een lei met een griffel.

Op 4 jaar, leerden we samen fietsen op hetzelfde ritme.

Op 5 jaar konden we al flink zingen. We leerden elkaar de volgende liedjes aan: Alle eendjes zwemmen in het water, Altijd is Kortjakje ziek, 'k Zag twee beren broodjes smeren en Broeder Jacob!

Op 6 jaar leerden we schrijven. Vroeger was er een vak op school: schoonschrift. Alle kinderen konden ook heel mooi schrijven. Ze moesten er wel heel veel voor oefenen. De kinderen en de bewoners kregen een blad met oefenlijntjes en moesten proberen een tekstje heel mooi over te schrijven.

Op 7 jaar lazen de kinderen sprookjes voor aan de bewoners.

8 jaar, ik kan zwemmen. De groepjes kregen een cd-speler met het liedje "alle eendjes zwemmen in het water" en ze probeerden samen een dansje uit van op de stoel op de muziek van dit liedje.

Op 9 jaar leerden we Frans en hielpen de bewoners de kinderen Franse zinnnetjes vertalen.

En ten slotte kregen oude foto's een "facelift" en maakten we van alle 80-ers coole 10-jarigen. Nadat alle groepjes alle opdrachten hadden volbracht vierden we samen een groot verjaardagsfeest met cake en een drankje.

De kinderen stonden versteld van wat hun ... x 10 jarige vrienden allemaal wisten en konden. Het was een leerrijke maar vooral een leuke namiddag voor iedereen.

Bedankt aan alle bewoners die de kinderen alweer een prachtige namiddag bezorgden.

Griet

LIEFDE VOOR HET LEVEN.

Elke maand gaan wij op zoek naar verhalen van vroeger. In februari vroegen we onze bewoners om te vertellen over de liefde. Hieronder volgt een verslagje van de namiddag.

Hoe gingen jongens en meisjes vroeger met elkaar om?

Er waren vroeger aparte scholen voor meisjes en jongens. Meestal speelden de jongens en de meisjes na school apart. Er bestonden zelfs vrouwen- en mannenverenigingen, bvb. KAJ.

Wat betekent: "vlinders in je buik hebben"?

Het gevoel dat je verliefd aan het worden bent.

Ging je vroeger wel eens naar een kermisbal?

Verschillende bewoners knikken spontaan ja. Men ging naar de kermisbals in de omtrek.

Waar hebben jullie elkaar ontmoet?

Op café, in een danszaal, op een toneelvoorstelling of op het kermisbal.

Wat was er aantrekkelijk aan de jongen waarmee je verkeerde?

Hij was mooi, braaf, plezant en werkte hard.

Speelde het uiterlijk een grote rol?

Bij de meeste toch wel. Iemand met veel humor, dat was ook een pluspunt.

Wat is verkering hebben? Kennis hebben, iemand graag zien.

Wat is verloofd zijn? "Verloofd zijn" is wat officiëler dan "kennis hebben". Donderdag was liefkesdag, waarschijnlijk die dag, omdat het in de namiddag geen school was.

Welke cadeaus werden er gegeven bij de officiële verloving?

Sommigen hebben een verlovingsring gekregen. Meestal was dit een ring met een steentje. Er werd geen naam of datum gegraveerd in deze ring. Soms kreeg men van familie een "Lieve Heer kruis".

Vertel eens over jouw huwelijksaanzoek?

Leonie vertelt dat haar lief haar gewoon bij haar thuis ten huwelijk heeft gevraagd. Zij heeft direct ja gezegd. Soms werd het eerst aan de ouders van het meisje gevraagd. Vaak mochten de geliefden elkaar meer zien na het huwelijksaanzoek. Sommigen waren blij dat ze konden trouwen en dat ze het nest konden verlaten.

Als je ging trouwen moest je een "uitzet" bijeensparen.

Wat moest er allemaal bij?

Borden, tassen, glazen, lakens en handdoeken. Men kocht niet alles ineens. Sommigen bleven lang bij de ouders wonen, zodat ze goed konden sparen voor hun "uitzet".

Leg eens uit: "trouwbelofte":

De aankondiging in de kerk, +/- 3 weken op voorhand werd dit afgeroepen in de kerk.

Wat is "ondertrouw"?

De periode dat je huwelijksaankondiging gepubliceerd werd in het "kaske" aan het gemeentehuis.

Gebeurde het vroeger dat men alleen trouwde voor de wet en niet voor de kerk?

Niemand kan zich onmiddellijk herinneren dat er alleen voor de wet getrouwd werd. Het trouwen voor de wet en de kerk gebeurde toen op dezelfde dag.

Werd er een receptie of een feest gegeven?

Er werd een feest gegeven met eten en drank. Er werd dan ook gedanst tijdens dit feest. Het feest werd thuis gehouden, de woonruimten werden dan hiervoor vrijgemaakt. Alle stoelen en tafels enz werden naar de schuur gedragen. Als het goed weer was dan werd het feest buiten gehouden. Wanneer er iemand trouwde tijdens de oorlog, dan werd het eten in "de Vlaanders" gehaald.

Uitnodigen voor het trouwfeest, hoe was dit vroeger?

De naaste familie werd persoonlijk uitgenodigd. "Gaan nuuë" zegde men in Kapelle dan. Naar de verre familie en vrienden werd een uitnodiging verstuurd.

Wie betaalde het feest?

De man en/of zijn familie betaalde de ringen en de auto's.
De vrouw en/of haar familie betaalde het feest.

Hoeveel getuigen zijn er nodig bij een trouwfeest en wie vraag je daarvoor?

2 getuigen, nl. familieleden, bvb. broers, zussen, schoonbroers, schoonzussen.

Wat was het hoogtepunt van de trouw?

De viering in de kerk. Het plezier dat gemaakt werd.

Had je vroeger ook een bruidsboeket, kan je het beschrijven?

Ja. Het bruidsboeket bestond meestal uit witte kleine bloemen, soms ook wel lelies.

Welke kledij droeg men vroeger om te trouwen?

De vrouwen waren vroeger vaak in het zwart gekleed. Ze droegen eveneens handschoenen en soms een hoed. Er werd natuurlijk ook in het wit getrouwd. Er werd dan ook een voile gedragen. Sommigen trouwden in gewone kledij.

De man droeg meestal een zwart pak. De familie en de getuigen waren meestal in 't lang.

Men zegt dat men voor de oorlog meestal in het zwart trouwde en dat het pas na de oorlog was dat de meisjes in het wit trouwden.

Beschrijf je trouwring?

Een eenvoudige dunne gouden ring. De voornamen en de huwelijksdatum staan erin gegraveerd.

Waren er vaste plaatsen aan de tafels op het trouwfeest?

Ja. Meestal zaten het bruidspaar en hun ouders samen met de peters en de meters van het bruidspaar aan de eretafel.

De pastoor werd niet uitgenodigd op het feest. Voor de trouw kwam hij wel eens langs.

Welke geschenken kreeg men zoal?

Een wijwatervatje, een horloge, een koffiemolen, een schotel of een vaas.

Zijn jullie op huwelijksreis geweest?

De meesten zijn niet op huwelijksreis geweest. Na de oorlog ging men meer en meer op huwelijksreis, bijvoorbeeld naar Lourdes.

Welke periode noemt men de wittebroodsweken?

De eerste week na het trouwfeest of tot de witte bloem voor het bakken van wit brood op was. Wit brood was feesteten. Ook voor het trouwfeest werd dus wit brood gebakken. De wittebroodsweken is dus de tijd dat er nog overschot was van de witte bloem en er nog wit brood kon gebakken worden.

Hoe noemt men de 25ste verjaardag van een huwelijk?

Een zilveren bruiloft.

Hoe noemt men de 50ste verjaardag van een huwelijk?

Een gouden bruiloft.

Welke cadeaus heb je nog kunnen behouden?

Eetservies, bedsprei, een klein siermuurkastje, bestekkoffer en telegrammen.

Wat is een muurbloempje?

Een meisje dat dicht bij haar moeder blijft.
Iemand die niet van de straat geraakt.

Wat is een begerenswaardige vrijgezel?

Iemand die veel succes heeft bij de dames.

Wanneer spreekt men over een oude vrijster?

Dat is een vrouw die niet aan een lief geraakt.

Wat betekent een blauwtje lopen?

Je vraagt het aan iemand aan en die persoon zegt neen.
Soms zei een jongen dan "mijn broek is te kort"!

Wat is een verstandshuwelijk?

Een huwelijk dat draait om geld en niet om de liefde.

Wat waren de redenen dat de mensen uit elkaar gingen?

Vroeger ging men niet zo uit elkaar. Reden: de vrouw hing meestal af van de man en er waren minder mogelijkheden voor haar.

En als er een paar uit elkaar ging dan kwam dit door het bedriegen van één van de twee.

Met dank aan Nancy voor het verslag.

Griet

VERJAARDAGEN

APRIL

- 03/04/1940 Verbeke Nelly (vrijwilligster)
04/04/1922 Van Damme Julia (wooneenheid 219)
06/04/1974 Fonteyn Kristel (verzorgende)
07/04/1983 De Keersmaecker Cindy (verzorgende)
10/04/1925 Everaert Freddy (vrijwilliger)
12/04/1918 Van Der Vekens Yvonne (wooneenheid 143)
12/04/1960 Van Spitael Tin (keukenhulp)
13/04/1926 Schelkens Adèle (wooneenheid 023)
13/04/1926 Van der Auwera Maria (wooneenheid 015)
13/04/1950 Van de Voor Magda (kapster)
13/04/1963 De Broeck Griet (animatrice)
13/04/1980 Buyle Flores (logistieke hulp)
15/04/1916 Dujardin Simonne (wooneenheid 147)
16/04/1920 Muyltermans Bère (wooneenheid 117)
16/04/1966 Versaen Ingrid (keukenhulp)
16/04/1953 Masson Lucienne (vrijwilligster)
19/04/1975 Tierens Ilse (verzorgende)
19/04/1962 Bomboi Maria (vrijwilligster)
20/04/1923 Van Rompaey Mariette (wooneenheid 027)
23/04/1947 Van Keer Mim (vrijwilligster)
26/04/1920 Van Boxem Yvonne (wooneenheid 134)
28/04/1943 Vandevelde Jeanine (vrijwilligster)
28/04/1939 Vervloet Lena (vrijwilligster)
29/04/1921 Van Riet Rosa (wooneenheid 008)
30/04/1925 Van Dam Victoire (wooneenheid 011)

MEI

01/05/1929 Vercammen Malou (wooneenheid 014)
04/05/1913 De Cauwer Rosa (wooneenheid 110)
06/05/1935 Van Gompel Mariëtte (wooneenheid 017)
06/05/1934 E.H. Smedts Arthur (vrijwilliger)
07/05/1920 Maerevoet Louise (wooneenheid 001)
10/05/1919 Plaskie Yvonne (wooneenheid 105)
11/05/1918 Van den Bossche Rozeke (wooneenheid 204)
12/05/1923 Walschaerts Julia (wooneenheid 140)
13/05/1976 Helon Ingrid (verpleegkundige)
13/05/1978 Spolspoel Katrien (ergotherapeute)
15/05/1921 Cammaerts Marie-Louise (wooneenheid 202)
15/05/1924 Matkovic Henriëtte (wooneenheid 122)
16/05/1984 Benhamou Nehat (verzorgende)
19/05/1923 Van Riet Fokke (wooneenheid 007)
21/05/1966 Vandemerk Veerle (verzorgende)
22/05/1925 Van den Bogaert Edgar (wooneenheid 203)
24/05/1980 De Buyser Vanessa (verzorgende)
25/05/1919 Verbist Charel (wooneenheid 005)
27/05/1942 Van Den Brande Herve (vrijwilliger)
29/05/1914 Moens Jan (wooneenheid 010)
29/05/1963 Ronzani Serge (kok)
30/05/1915 Bohets Bertha (wooneenheid 129)

JUNI

04/06/1923 Vansteenwinkel Elise (wooneenheid 119)
04/06/1958 De Valck Frieda (verzorgende)
07/06/1921 Fromont Lidy (wooneenheid 125)
07/06/1940 Van den Bergh Hilda (vrijwilligster)

07/06/1947 Van Praet Louis (vrijwilliger)
10/06/1981 De Donder Nick (vrijwilliger)
15/06/1920 Lauwers Toine (wooneenheid 141)
15/06/1988 Touriany Saskia (studente verzorging)
16/06/1912 De Neys Justine (wooneenheid 123)
16/06/1913 Van Caster Bertha (wooneenheid 124)
17/06/1914 Vos Jeanne (wooneenheid 106)
22/06/1974 Apsillis Synthia (verpleegkundige)
24/06/1966 De Kunst Marleen (interieurverzorgster)
27/06/1970 De Cock Els (verpleegkundige)
27/06/1963 Sarens Sonja (interieurverzorgster)

JULI

01/07/1929 Saerens Maria (vrijwilligster)
02/07/1953 De Prins Magda (administratie)
02/07/1970 Spinnoy Miranda (kok)
03/07/1915 Van Humbeeck Louis (wooneenheid 212)
03/07/1965 Nees Ineke (verzorgende)
04/07/1930 De Koninck Frans (wooneenheid 146)
06/07/1945 Diddens Maria (vrijwilligster)
07/07/1925 Behets Mariëtte (wooneenheid 218)
07/07/1929 Van Dyck Maria (wooneenheid 111)
07/07/1959 Leclercq Guy (vrijwilliger)
08/07/1936 De Souter Isidoor (vrijwilliger)
10/07/1981 Peeters Natasja (verzorgende)
11/07/1914 Dietens Maria (wooneenheid 126)
12/07/1920 Van Buggenhout Virgenie (wooneenheid 211)
13/07/1946 Schellemans Filo (vrijwilligster)
17/07/1913 De Cloedt Idalia (wooneenheid 209)

18/07/1934 E.H. Van de Sande Gustaaf (vrijwilliger)
20/07/1920 Van den Bossche Mathilde (wooneenheid 104)
22/07/1929 De Koninck Mieke (wooneenheid 136)
22/07/1974 Van Dyck Greet (verpleegkundige)
22/07/1982 Schaerlaecken Wim (administratie)
24/07/1946 Schaerlaecken Henri (vrijwilliger)
27/07/1922 Kerremans Stin (wooneenheid 114)
27/07/1927 Broothaerts Emmy (vrijwilligster)
28/07/1959 Van Nieuwenhove Maria (verzorgende)
30/07/1953 Biesen Diane (interieurverzorgster)
30/07/1972 Van Hove Veerle (verzorgende)

GEDACHTEN ALS JE OUDER WORDT ...

Met mij is er totaal niets aan de hand.
Ik ben nog zo fit van lijf en verstand.
Wél artrose in mijn heup en mijn knie.
Als ik me buk is 't net of ik sterretjes zie.
Mijn pols is iets te snel, mijn bloeddruk wat te hoog.
Maar ik ben nog fantastisch goed ... zo op het oog.

Met de steunzolen die ik heb gekregen
loop ik weer langs 's Heren wegen.
Kom ik in de winkels en ook weer op het plein,
wat heerlijk, zo gezond te mogen zijn.
Wél gebruik ik een tabletje om in slaap te komen
en om over vroeger te kunnen dromen.
Mijn geheugen is ook niet meer zo 't was
en ik ben weer vergeten wat ik gisteren nog las.
Ook heb ik wat last van mijn ogen,
en mijn rug raakt meer en meer gebogen.
De adem is wat korter, mijn keel vaak erg droog.
Maar ik ben nog fantastisch goed ... zo op 't oog.

Is het leven niet mooi, het gaat zo snel voorbij.
Als ik kijk naar foto's over vroeger van mij
dan denk ik terug aan mijn jeugdige jaren
wilde ik een mooie jas dan moest ik heel lang sparen.
Ik ging fietsen en wandelen overal heen
en ik kende geen moeheid zo het scheen.
Nu ik ouder word draag ik vaak blauw, grijs of zwart
en ik loop heel langzaam, vanwege mijn hart.
Doe het maar op uw gemak zei de cardioloog
u ben nog fantastisch goed ... zo op 't oog.

De ouderdom is goed, ja begrijp me wel.
Als ik niet slapen kan en dan tot honderd tel,
dan twijfel ik, denk ik of dat wel waar is
en of dat beeld van goud, niet een beetje raar is.
Mijn tanden liggen in een glas,
mijn bril op tafel, hoorapparaat is in mijn tas
mijn steunzolen naast het bed op de stoel,
u weet dus wat ik met die twijfel bedoel.
Trek niets in twijfel zei de pedagoog,
u bent nog fantastisch goed ... zo op 't oog.

En 's morgens als ik ben opgestaan
en eerst de afwas heb gedaan,
lees ik het laatste nieuws in de krant.
Doe ik van alles: eerst geef ik de planten water
de kamer stoffen doe ik later;
wél gaat alles wat traag
en na het eten heb ik wat last van mijn maag.
Maar ik wil niet zeuren, want 't mag.
Dat is heel normaal op je ouwe dag.
Aanvaard het rustig, zei de psycholoog
u bent nog fantastisch goed ... zo op 't oog.

TACHTIG MAAR KRACHTIG

Al geruime tijd lopen er in Akapella enkele vrijwilligers rond die onder de naam "Tachtig maar Krachtig" onze bewoners allerlei oefeningen laten doen. Het wordt dan ook tijd dat er hier een woordje uitleg wordt rond gegeven. Het project "Tachtig maar krachtig" werd bedacht door de S-sportfederatie en is eigenlijk speciaal ontwikkeld voor rusthuizen.

Iedereen wordt ouder, daar kan je niet aan ontsnappen. Maar wat gebeurt er eigenlijk bij het ouder worden? Je wordt minder lenig en je hebt minder kracht. Hierdoor ga je trager bewegen en is er een grotere kans om te vallen. Het is dus logisch, dat wanneer je veel blijft bewegen, je minder snel zal vallen! En natuurlijk voel je je hier ook goed bij!

Bewegen zorgt niet alleen voor meer lenigheid en dus minder vallen, maar heeft natuurlijk ook andere voordelen. Het hart, bloedvaten en de longen worden gestimuleerd, en je spieren en gewrichten worden geoefend. Je blijft met andere woorden langer gemakkelijk bewegen, waardoor alle activiteiten van het dagelijkse leven een stuk vlotter lopen.

Om dat bewegen allemaal extra aan te moedigen is het project "Tachtig maar Krachtig" in een mooi kleedje gestoken.

Het hele programma bestaat uit gemakkelijke oefeningen die worden uitgevoerd met een balletje in de vorm van een rood hartje. De oefeningen zijn te volgen op een poster. Deelnemen aan het project is gratis, iedere bewoner die dit wenst kan een hartje en een poster krijgen om zelf te oefenen. De oefeningen worden op de kamer aangeleerd door onze vrijwilligers. Dit gebeurt één keer per week. Uiteraard kan men zelf ook oefenen met behulp van de poster. Of men kan oefenen samen met je buur, familie of vrienden.

Elke eerste donderdag van de maand is er een groepectiviteit. Alle oefeningen worden dan samen met de geïnteresseerde bewoners in de polyvalente ruimte uitgevoerd. Hierdoor worden dan weer andere bewoners gemotiveerd en ze gaan dan ook mee oefenen. Zo zijn de oefeningen stilaan verspreid over heel Akapella.

Wij nodigen iedereen dan ook van harte uit om eens een kijkje te komen nemen op de maandelijkse groepsactiviteit.

De Tachtig maar Krachtig ploeg.

NIEUWS VAN OP HET TWEEDE

Pasen is een fijne tijd. De eerste warme zonnestrallen priemen schuchter door de wolken. Voorjaarsbloemen bloeien fier in alle soorten en kleuren. Ook voor onze bewoners van het 2de is dit een tijd vol mooie herinneringen en ik zou jullie heel graag deelgenoten willen maken van de dingen die zij met liefdevolle warmte koesteren. Lezen jullie mee?

Rozeke vertelt dat ze paaseieren met suikerbolletjes in de tuin legden voor de kinderen. De chocolade paaseieren waren vroeger veel mooier versierd dan nu en in sommige eieren zat zelfs een klein suikeren vogeltje.

Virgenie zette binnen chocoladefiguurtjes voor de kinderen want ze hadden geen tuin. Ze maakte voor 2 dagen soep met ballekes waarin een goed stuk boulie had gelegen. Daarna stond er een heerlijk gebraden rosbief op het menu en als dessert maakte ze een taart met boudoirs.

Bij Frieda thuis kleurde moeke hardgekookte eieren en verstopte die in de tuin. Om 10u gingen ze naar de hoogmis en daarna werd er lekker gegeten bij moeke en vake thuis, dampende soep, kip met zelfgemaakte kroketjes en een crème à la glace als toemaatje. Als het mooi weer was maakten ze een lange wandeling in het bos van Grimbergen.

Mariëtte vertelt dat er na de middag een mis meer was en dat ze daar steeds naar toe gingen. Nadien gingen ze bij hun zoon eten en legden ze paaseitjes in de tuin toen de twee kleindochtertjes nog klein waren. Hun huis versierden ze enkel met een palmtak.

Rosa vertelde als laatste honderduit over Pasen. Er werd een varken dood gedaan en moe maakte witte en zwarte pensen met brood en bloed. Er was kermis en de familie kwam op bezoek.

Rosa maakte goeie soep met ballekes waarin een stuk boulie van 1kg had gelegen. Daarna werd er varkensgebraad opgediend met appelmoes, vers gemaakt van overwinterde appels en handgemaakte kroketjes. Als dessert was er rijstpap met bruine suiker of een biscuit gegarneerd met crème fraîche.

In de tuin werden chocolade en suikeren paaseieren gelegd en binnen stond een schoon boeket paasbloemen uit de tuin.

Tweede paasdag was er in Leest veel begankenis en gingen ze op straat staan om te zien wie dat er afkwam met Posse Leest. Van 7u tot 11u was er alle uren een mis. Het waren hoogdagen voor de pastoor want met Pasen werd er veel in het offerblok en de schaal gegoid.

Zo, dat waren de mooie herinneringen van enkele bewoners vanop het 2de. We hopen dat jullie meegenoten hebben en misschien ook met een vleugje nostalgie terug denken aan deze tijd.

Heidi

TERUGBLIK OP EEN WIELERIDOOAL VAN BIJ ONS: RAYMOND DE SMEDT (DE "MOKES")

Raymond werd op 5 maart 1924 geboren op de Oostvaarddijk in het gezin van Florent (Rangske) en Maria Van der Aa. Rangske was een rasechte Kapellenaar en kwam uit een gezin van 12 kinderen (de familie Betolles). Raymond had nog 3 broers, namelijk de oudste Louis, René en Albert.

De oorlogsjaren waren, zoals voor velen, moeilijke tijden voor het gezin. Rangske werd door de Duitsers gearresteerd en weggevoerd naar Duitsland. Koersen was derhalve niet evident, laat staan dat er geld voor was.

Op 17 december 1949 is Raymond getrouwd met Alice Hendrickx uit Neerpelt. Zij kregen 2 kinderen, een meisje Annie en een jongen Carlo. Vanaf januari 1950 hebben zij hun intrek genomen in café "Den Duivel" te Willebroek. Menig Kapellenaar heeft dit café nadien bezocht om met de "Mokes" te babbelen over de koers.

Hoe is hij begonnen met koersen?

Zoals vele jongeren in die tijd wou Raymond graag koersen maar thuis hadden ze niet de middelen om dit te betalen. Hij had het geluk Albert Van Dijk, een gekend onafhankelijke, tegen te komen die hem een fiets wou lenen. Vanaf dan wou en zou hij koersen. Maar ... daarmee ging men thuis niet akkoord .

De Mokes mocht niet koersen maar koerste toch. In zijn eerste jaar (1941) won hij reeds 3 à 4 koersen en reed nog enige ereplaatsen bij mekaar bij de beginnelingen. Zijn supporters dringen er in 1942 op aan om het bij de juniors te proberen.

Hij was echter nog niet genoeg renner en niet sterk genoeg. Hij deed moedig voort en reed bijna al zijn koersen uit, zelfs al was hij ver achterop. Hij verbeterde stilaan en in 1944 begon hij werkelijk goed te rijden. Hij won in Pamel en Baardegem en behaalde talrijke ereplaatsen.

Intussen groeide het aantal supporters aan en de tijd dat hij moederziel alleen naar de wedstrijden moest was voorbij. Ondertussen had hij ook een betere fiets ter beschikking gekregen van velomaker Reniers.

In 1945 won hij nog enkele juniorskoersen en stapte hij over naar de onafhankelijken waar hij 10 koersen won waaronder het Kampioenschap van Brabant en Oost-Vlaanderen. Hij werd zelfs 2^e in het Kampioenschap van België.

Zijn enig nadeel bleef echter zijn gebrek aan sprint. Het was om die reden dat hij steeds moest demarreren om zijn tegenstanders af te matten en alleen aan te komen.

In 1946, zijn superjaar, werd hij uitgeroepen als de beste Belgische onafhankelijke. Ondanks 42 platte tubes behaalde hij nog 19 zeges. In zijn krant noemde Karel Van Wijnendaele hem een tweede Felicien Vervaecke, een nijldige vechtersbaas met een hart zo groot als de kerktoren van Kapelle en een mogelijke rondeman.

In 1947 stapt hij over naar de grote jongens. Hij debuteerde flink met o.a. een 6de plaats in de Ronde van Vlaanderen en zonder een bandbreuk op het einde had hij zelfs kunnen winnen. Hij behaalde ereplaatsen bij de vleet maar zijn gebrek aan eindsprint bleef.

1948: zeges in Hoboken en Zwijndrecht en een fameuze prestatie in de 3 Zustersteden.

1949: ontreddering en volledige ineenstorting als gevolg van een lintwormkwestie. Niettegenstaande deze tegenslag nog 1 overwinning in Antwerpen en vele ereplaatsen waaronder 15e in Parijs-Tours en 21e in Gent-Wevelgem.

1950: zware valpartij en van toen af ging het steeds in dalende lijn. Het openen van zijn café zal ook niet het ideale leven voor een wielrenner zijn geweest.

1954: laatste overwinning in Willebroek. Daarna vertolkte hij enkel nog een figurantenrol.

Na het sluiten van zijn café te Willebroek heeft hij nog verscheidene jaren een herberg uitgebaat in Mechelen. Ook daar kwamen zijn oude supporters hem nog geregeld opzoeken voor een babbel over de glorie tijd van toen.

Ondertussen heeft Raymond ons op 2 november 2003 verlaten. Alleen de fijne herinneringen aan zijn prestaties blijven.

Met dank aan zijn echtgenote voor het ter beschikking stellen van foto's en krantenknipsels

Florent De Smedt

NIET TE MISSEN

Elke maandag om 10 uur in de polyvalente zaal:
ochtendgymnastiek met Patricia

Elke dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag
op afdeling 2: **ochtendgymnastiek met Katrien**

Elke woensdag om 15 uur in de polyvalente zaal:
Handwerk met Maria en Julia

Elke donderdag rond 10 uur: marktbus
om 15 uur in de polyvalente zaal:
Bingo met Antoinette en Isidoor

Elke woensdag om 11 uur in de zithoek
op de benedenverdieping:
Boekenwurm met Annemie

Elke 1ste donderdag om 10u30 in de polyvalente zaal
Tachtig maar krachtig met het Akapella-show team

JUNI

Maandag 4 juni	Bioweek: proeven van en info over biologische en gezonde voeding
Dinsdag 5 juni	Seniorenspordag 50+ in Leuven
Vrijdag 8 juni	Radio Harold
Maandag 11 juni	Actualiteit
Vrijdag 15 juni	Zo was het vroeger: <i>Inmaken en steriliseren</i>
Maandag 18 juni	Akapella in het jaar 2000
Vrijdag 22 juni	Feesten met de burens: <i>Filippijnen</i> Uitstap Afdeling 2
Dinsdag 26 juni	Verjaardagsfeest
Woensdag 27 juni	<i>Klawieteren</i> op afdeling 2
Vrijdag 29 juni	Zitdans

JULI

Zondag 1 juli	Verjaardagsfeest: 10 jaar Akapella
Dinsdag 3 juli	Optreden leerlingen keyboardschool
Vrijdag 6 juli	Café Tropical
Dinsdag 10 juli	Actualiteit
Woensdag 11 juli	Vlaanderen Feest
Vrijdag 13 juli	Zitdans
Maandag 16 juli	Akapella in het jaar 2001
Vrijdag 20 juli	Zingen met ons huiskoor
Zaterdag 21 juli	Nationale Feestdag
Dinsdag 24 juli	Verjaardagsfeest
Vrijdag 27 juli	Zo was het vroeger: <i>Brieven schrijven</i>
Maandag 30 juli	Projectweek Speelpleinwerking
t/m vrijdag 3 augustus	

AUGUSTUS

Dinsdag 7 augustus	Actualiteit
Vrijdag 10 augustus	Zitdans
Maandag 13 augustus	Akapella in het jaar 2002
Vrijdag 17 augustus	Feesten met de burens: <i>Indonesië</i>
Vrijdag 24 augustus	Zo was het vroeger: <i>Verder studeren</i>
Dinsdag 28 augustus	Verjaardagsfeest
Vrijdag 31 augustus	Radio Harold

HUMOR

Logeren bij opa en oma.

Kleine Emmy mocht in juli bij opa en oma logeren. Eerst spelen en eten, daarna onder de douche en dan naar bed. Ze kruipt bloot in het bedje. Oma: "Moet je geen pyama aan?" Emmy: "Nee hoor als het warm is, noemt mamma dit mijn zomerpyama."

Het brengt oma op een idee: ook zij gaat na het douche op de zelfde manier naast opa in bed liggen.

Opa zegt: "Moet je geen pyama aan??" Oma: "Nee hoor: als het warm is, is dit mijn zomerpyama!"

Waarop opa zegt: "Zou je hem niet eerst even strijken?"

Gelukkig getrouwd

Miel Beukemans wordt met een bloederig gezicht naar het ziekenhuis gebracht.

"Hoe heet u?", vraagt de dokter. "Miel Beukemans".

Dokter: "Bent u getrouwd?"

"Ja, maar dit is het gevolg van een verkeersongeluk."

DE JEUGD VAN TOEN ...

Als kind mispeutert ge al rap iets zonder het te weten. Bij ons thuis was het niet anders en vermits we met vijf waren, was "Snotneus, wat steekt ge nu weeral uit!" dagelijkse kost. De straffen varieerden volgens de seizoenen. In de winter was één van de lichtere karweien voor ruzie maken of gotfer zeggen: schramoele ziften.

Ge kent dat wel. De asbak van de Leuvense stoof zat elke dag minstens één keer vol asse en halfverbrande kooltjes. Deze laatste moesten uit gierige zuinigheid met de blote vingers gerecupereerd worden. Met kinderhanden die scherpe kooltje uit de zift grijpen terwijl uw neusgaten al vol grijs stof zaten van al dat voorafgaande gewaggel: dat was een straf!

Onze Frans heeft maar één keer in zijn leven schramoele gezift. Niet omdat hij maar één keer iets zou misdgaan hebben. Dat gelooft ge toch zelf niet als ge hem een beetje kent, maar hij was toen al zo leep dat hij meestal de schuld aan iemand anders kon geven. Hij is later trouwens in de politiek gegaan.

Eén keer is het misgelopen toen hij langs de grachtkant de eerste rijpe pruimen van de boom wilde plukken. Uitgeschoven en met zijn botten in de gracht getuimeld! Wij plezier natuurlijk. Onze Frans had viskes gevangen, zo noemden wij dat. Zo nat als een dweil trok hij naar binnen en wij hem een poosje later achterna, nieuwsgierig voor de gevolgen. We konden zijn natte plensvoeten volgen tot in de keuken.

Welke onzin onze Frans weer uit zijn natte botten had geslagen om mij de schuld te geven, weet ik niet. Maar in een vlaag van zusterlijke solidariteit hebben mijn zussen toen getuigd hoe de vork juist aan de steel zat.

Fruit pikken dat was een wéék kooltjes ziften! 't Is de enige week dat ik die winter met propere handen naar school ben geweest. Meester Bomma wist niet wat hij zag en ik heb er als beloning nog een potlood voor gekregen.

Seizoensgebonden waren ook een paar zwaardere straffen zoals na de oogst van de aardappelen en het graan: klein petattekes garen en achtergebleven aartjes rapen.

Dat was dan al voor een halve doodzonde als stiekem tuttefrut van de kasseistenen krabben en opeten. Of "dikke toert" roepen achter de rug van Dikke Roos.

Stel u dus voor dat ge als kleine snotter bij Jef de luier moet gaan vragen om op zijn veld de achtergebleven graantjes of klein petattekes te vergaren. En telkens moesten we er bij zeggen "voor het varken", want 't was nog niet zeker dat we ze kregen als hij hoorde dat het voor ons eigen was.

Jef de luier, dat was een bonk van een vent. De enige in gans het dorp die barrevoets over een stoppelveld durfde lopen. Hij had een lijf als van een grafdelver en een stem als een klok en was dan ook zonder enige concurrentie tot aan zijn dood de grafdelver van de gemeente op het kerkhof en de klokkenluider van de pastoor.

Ik had trouwens enorme schrik van die man. Soms stond hij in de Molenstraat al van ver te brullen dat we van zijn land moesten blijven als we nog maar halfweg onze hofweg waren. De schrik zat er bij ons zo diep in dat we bij elke begrafenis, als Jef de twee klokken tegelijk moest luiden, in mijn eigen hoopte dat er een zeel zou breken en er een klok op zijn kop zou tuimelen...

Tja, wat voor zotte dingen denken kinderen allemaal niet als ze schrik hebben! En bij die man moesten wij gaan klein petattekes rapen "voor het varken".

Achter het land van Jef de luier lag het bosje van Melanie. Gans de buurt bracht daar huishoudelijk afval samen in een vroegere rootput. Melanie had dat graag, zo geraakte die put gevuld. Plastiek en andere onverteerbare rommel bestond toen nog niet, dus na enkele jaren was alles op natuurlijke wijze gecomposteerd tot gezonde bosgrond.

Maar om daar te geraken moesten we voorbij een moerassige waterplas, gevaarlijk om erin vast te geraken. Daarom vertelde ons grootmoe Marie ons het afschrikwekkende verhaal van een sloekenbeir die in die put zat sinds er in de oorlog een vermoorde Duitser was gedumpt.

Stel u het dilemma voor: om de sloekenbeir met rust te laten moesten we met de vuilbak in een wijde boog omheen de put over het land van Jef. Wij moesten dat doen, grote mensen hadden daar geen tijd voor.

En vermits mijn grote broer als oudste zich al vele jaren bij de grote mensen rekende, kon ik dat karwei maar opknappen met mijn jongere zus. Braaf meiske, daar niet van, maar schrik, mijne jongen! Van in de verre omgeving van de put begon ze al te rillen als een riet en kneep ze haar ogen zo dikwijls open en toe tot er tranen in kwamen.

Ook toen al overgevoelig voor meisjes en tranen stak ik mijn zus voor een tijdje tussen het boerenwormkruid langs de gracht (stillekes blijven zitten, hé, en sprinkhanen tellen!). Met volstrekte zekerheid wist ik dat ze al die tijd geen vin zou verroeren. De kop omhoog, de vuilbak op mijn schouder maar de moed in mijn schoenen trotseerde ik aldus telkens moederziel alleen zowel de sloekenbeir als Jef de luier.

Na elke geslaagde missie voelde ik mij dan ook een beetje meer "grote mens" maar thuis zagen ze dat blijkbaar niet zo. Acht dagen later was ik weer op pad met dezelfde vuilbak en dezelfde zus. Jarenlang!

Toen uiteindelijk de jaren van een beetje verstand gekomen waren, beseften we dat er in de put géén sloekenbeir of géén Duitser zat, alleen maar dikkoppen en kikvorsen. Die zijn we dan gaan vangen ... tot ze er ook niet meer inzaten.

En met de vuilbak naar 't boske gaan was ook afgelopen want Melanie haar put zat vol en elke vrijdag kwam Spits uit Londerzeel-As met paard en kar het huisvuil ophalen. Het schijnt dat hij stinkend rijk is geworden van het oud ijzer en andere nuttige dingen die hij er uit sorteerde.

En Jef de luier, die is al vele jaren geleden begraven. Ja, wat moet ge anders doen met een mens als hij dood is? We hebben voor hem wel vijf minuten lang de twee klokken geluid. Op een moderne manier, zonder zelen, met de elektriek. En met in mijn binnenste een halleluja in plaats van een rekwiejem.

Tja, ik was toen nog een kind ... Sorry, Jef.

Edebo

OPLOSSING VORIGE PRIJSVRAAG:

De antwoorden op de vorige prijsvraag kan u hieronder vinden. Met de antwoorden op vraag 4 wordt geen rekening gehouden. Het antwoord op de schiftingsvraag: de gemiddelde leeftijd van de verpleegkundigen en verzorgenden is 33,5 jaar.

Josephine V.D. Voorde (WE 006) had 33,7 geantwoord en had alle antwoorden juist en is daarmee onze winnaar. Josephine mag een mooi prijsje afhalen bij Wim.

1. Waarom kunnen olifanten niet zweten?

A: *Hun huid is daar te dik voor*

De huid van olifanten is wel 2 cm dik, zweten door de huid is dus onmogelijk voor de olifant.

2. Waarvan is hun huidskleur afhankelijk?

C: *Van hun laatste bad*

De kleur van de olifant wordt meestal bepaald door hun laatste bad. Hun kleur kan variëren van zwart tot zelfs aan de witte kant toe, maar ze kunnen evengoed een rode, gele of zelfs een roze huid hebben. Dit al naargelang hun laatste bad en de kleur van de bodem in hun omgeving.

3. Hoe dik is de huid van een olifant?

D: *2 cm*

De huid van olifanten is wel 2 cm dik, zweten door de huid is dus onmogelijk voor de olifant.

4. Hoeveel olifantensoorten bestaan er?

???: zelfs de redactie van de thuiskrant was niet goed ingelicht.

Vroeger maakten wetenschappers enkel een onderscheid tussen Afrikaanse olifanten en Aziatische olifanten, met vier ondersoorten bij de Aziatische olifant. Maar in 2001 kwam aan het licht dat er eigenlijk twee soorten Afrikaanse olifanten zijn: de bosolifant en de savanneolifant. Bij de ondersoorten van de Aziatische olifant is zeer recent een vijfde bijgekomen. Olifanten in Borneo blijken immers genetisch te verschillen van de andere Aziatische olifanten. Zo zie je maar dat zelfs de wetenschappers, net als de redactie van onze Thuiskrant, nog lang niet alles over olifanten wisten (weten?)!

5. Tot welke leeftijd blijft een olifantenjong drinken?

D: *24 maanden*

Een olifant drinkt bij zijn moeder tot hij ongeveer 2 jaar oud is. In die tijd groeit zijn lichaamsgewicht van een kleine 100 naar ongeveer 500 kg.

6. Hoeveel eet een olifant gemiddeld per dag?

B: *100 tot 200 kg*

De olifant eet tussen de 100 en de 200 kg groen per dag: gras, bladeren en vruchten tot hele takken, basten en knollen.

7. Welke olifantsoort weegt het meeste?

A: *de Afrikaanse olifant*

De Afrikaanse olifant weegt tussen de 3000 en de 7000 kg, met een maximum van maar liefst 12 000 kg. Hij is daarmee de zwaarste onder de landdieren.

8. Hoeveel teennagels hebben olifanten?

B: *Voorpoten 5, achterpoten 4*

Aan de voorpoten hebben olifanten vijf teennagels, aan de achterpoten hebben ze er normaal vier. Olifanten lopen heel de dag door op hun tenen. Je zou dit echter niet zeggen, want ze maken zeer weinig geluid tijdens het wandelen. Dit komt omdat er een vezelig kussen onder zijn hielen zit. De tenen vormen samen met het hielkussen een zeer goed verende poot.

9. Hoe snel groeien de slagstanden van olifanten?

C: *Gemiddeld 17 cm per jaar*

De slagstanden van een olifant zijn eigenlijk snijtanden in de bovenkaak die hun hele leven blijven doorgroeien, ze groeien gemiddeld 17 cm per jaar.

10. Hoeveel kan er in de slurf van een olifant?

B: *4 tot 8 liter*

De slurf van de olifant is iets heel unieks. De slurf bestaat namelijk uit de bovenlip, de neus en de gezichtsspieren. Hij kan er veel in "bewaren" want de inhoud van zijn slurf bedraagt 4 tot 8 liter.

PRIJSVRAAG 25

Vul het kruiswoordraadsel in.

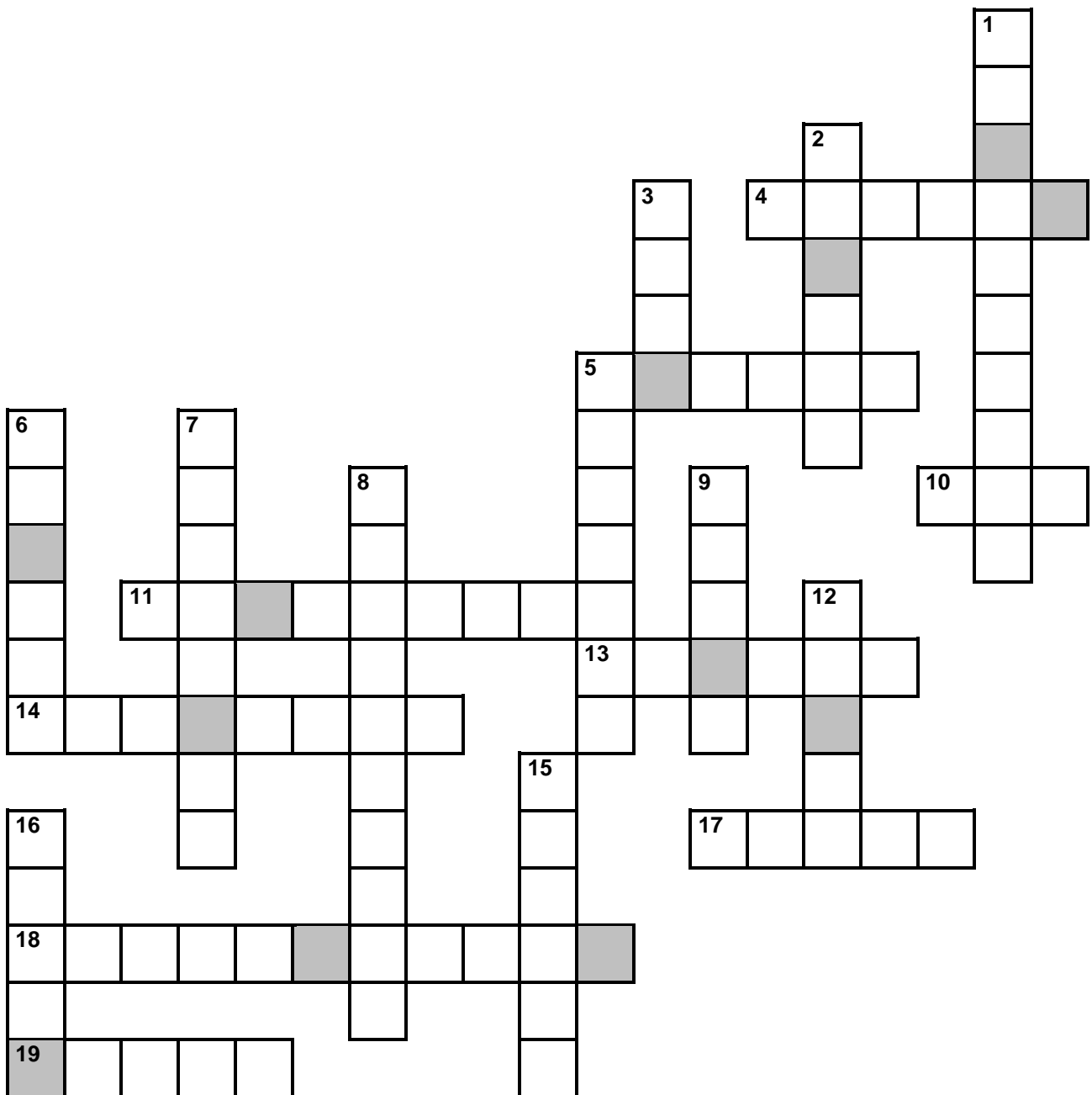
Verticaal:

- 1: Daarin steekt de postbode de post
- 2: Om een mop moet je meestal ...
- 3: Ik heb een mama en een ...
- 5: De mensen van de brandweer ... branden
- 6: Niet omlaag maar ...
- 7: Een ander woord voor dwerg
- 8: Als je geopereerd bent, lig je in het ...
- 9: Ik kijk graag naar de sterren aan de ...
- 12: Wat is 100 centimeter?
- 15: In de sprookjes leeft de koning in een ...
- 16: Een kleur waarin "au" voorkomt

Horizontaal:

- 4: Met een balpen schrijf je op een stukje ...
- 5: Een taart ...
- 10: Mijn opa is niet meer jong; hij is al ...
- 11: Dit neem je elke dag mee naar school en draag je op je rug.
Je steekt er bijvoorbeeld je mappen in.
- 13: Onze kippen leggen veel ...
- 14: De dag voor vandaag
- 17: De 4de maand van het jaar
- 18: Op deze dag herdenkt men alle overledenen
- 19: Buiten in de ... staan koeien

Kruiswoordraadsel

Aan de hand van de grijze vakjes kan u nog een minizinnetje (2 woorden) vormen.

De tip voor deze zin is: "dit hebben we dit jaar gehad".

Mini zinnetje:

Schiftingsvraag: Wat is de gemiddelde leeftijd van al onze personeelsleden ?